מערכות הפעלה 234123

תרגיל יבש:

:הוגש עייי

Roni2706@gmail.com	302895784	רון ביידר	
אימייל	מספר סטודנט	אם	リ
sdperry@campus.technion.ac.il	300411659	דביר פרי	
אימייל	מספר סטודנט	צם	<u>, </u>

שאלה 1

כפי שראינו תתבצע בערך שרשרת הקריאות הבאה:

 $open \rightarrow int \ 0x80 \rightarrow system_call \rightarrow sys_open \rightarrow \cdots \rightarrow iret \rightarrow open$

- ?kernel לפני המעבר ל $user\ mode$ א. מהי הפקודה האחרונה המבוצעת ב
- היא פסיקת התוכנה $int\ 0x80$ אחריה מטופלת $user\ mode$ אחריה מטופלת $.kernel\ .$
- -ב. לאיזה מבין הפונקציות הנ"ל מפתחי ה-kernel היו צריכים לדאוג לנכונות הב $C\ calling\ conventions$
- מפתחי ה-kernel היו צריכים לדאוג שבזמן המעבר לפונקציה $system_call$ יתקיימו מפתחי הלדאוג בריכים לדאוג אורכים מאחר וסוג הפסיקה המבוקשת נמצא ברגיסטר. לשם כך משמשת מאחר וסוג הפסיקת התוכנה המבוקש מהמשתמש , מסדרת את open אשר מקבלת את אופי פסיקת התוכנה המבוקש מהמשתמש , מסדרת את הפרמטרים לפי מוסכמות הקריאה ובעזרת הפקודה open מבקשת פסיקת תוכנה ממערכת הפעלה.
- ג. האם לא היה פשוט יותר לתת לקומפיילר לעשות זאת? מדוע בעצם צריך לעשות זאת באופן ידני? (לומר, הסבירו מדוע יש צורך לגרום לחריגה, ומדוע יש צורך ברכיב התוכנה על מנת לסדר את המחסנית).
- פעולות רבות, כמו פעולת *open* מצריכות גישה לחומרה חיצונית (במקרה זה לדיסק) ומערכת הפעלה אינה מאפשרת למשתמש לבצע פעולות אלו מסיבות רבות (כדי לא לפגוע בניהול המשאבים, צורך בגישה לחומרה וכו'). הפתרון הוא לאפשר למשתמש לבצע פסיקת תוכנה, שעם קבלתה קוטעת את ריצת התוכנית לטובת ביצוע הפעולה על ידי מערכת ההפעלה. רכיב התוכנה *system_call ,kernel* היכחי משום שפונקציית ה *system_call ,kernel* היכחי משום שפונקציית המשובת אותה, כמו גם את העברת הפרמטרים, בצורות שונות. הקומפיילר אינו ספציפי למערכת ההפעלה ולכן יש צורך לסדר את הפרמטרים בצורה בה תוכל *kernel*.

שאלה 2

א. הסטודנט גל התבקש לכתוב $system\ call$ שמקבל מצביע למערך ומבצע איתו אינו הסטודנט גל התבקש לכתוב בא kernel.

```
int gal_system_call (cons tint *arr, int length) {
    int x;
    if (length <=0)
        return 0;
    else {
        /*do some stuff*/
        return gal_system_call (arr+1, length-1);
    }
}</pre>
```

גל שם לב שקריאת המערכת שלו עובדת עבור מערכים קצרים, אבל החל ממערכים באורך אבל שם לב שקריאת המערכת שלו עובדת לעיתים קרובות בקריאה $system\ call\$ שלו. מהו המספר הקרוב ביותר לx הנ"ל?

0.25K המספר הקרוב ביותר לx

על פי הנלמד, לכל תהליך ישנו בלוק זיכרון בגודל 8KB ב-kernel אשר משמשת אותו. רוב קטע הבלוק משמש לניהול מחסנית אשר מתחילה מהכתובת הגבוהה ביותר בו וגדלה לכיוון הכתובות הנמוכות. בחלקו ההתחלתי של הבלוק נמצא מתאר התהליך ולכן המחסנית אינה יכולה לגדול מעבר ל 7200 בתים, כדי לא לדרוס אותו.

נשים לב כי לכל פונקציה בkernel מוקצית מחסנית בבלוק הזיכרון (כלומר משתמשת במחסנית של התהליך) אשר נראית כך:

פרמטרים לפונקצייה						
כתובת חזרה						
ebp						
esi						
edi						
ebx						
משתנים מקומיים						

ה- $system\ call$ שכתב גל מבצעת קריאות רקורסיביות ועבור כל קריאה משורשרת על מחסנית של התהליך מחסנית חדשה עבור הקריאה הנוכחית של הפונקציה. בארכיטקטורת המעבד עליה של התהליך מחסנית חדשה עבור הקריאה וכל ריצת פונקציה מייצרת שימוש בכ-8x4=32 בתים עבד כל מילה הינה באורך 4 בתים ומאחר וכל ריצת פונקציה מייצרת שימוש בכ-0.25K בתים נוספים, עומק רקורסיה של 0.25K קריאות יגרום לחריגת המחסנית אל תוך מתאר התהליך ובעקבות זאת טעויות וקריסות על ה-x=0.25k.

ב. אילו משיטות התזמון עלולות לגרום לאפקט השיירה (convoy effect) ?

כל מדיניות זימון ללא הפקעה עלולה לגרום לאפקט השיירה. תשובה E.
 אפקט השיירה הינו מצב בו המעבד (או המעבדים) מבצע משימה גדולה וממושכת, כאשר משימות חסח – יום משימה זו כדי להתבצע. כל מדיניות זימון ללא הפקע (preemtiv עלולה ליצור מצב בו כל כוח העיבוד נמצא בידי משימה גדולה במשך זמן רב וכך לגרום לאפקט השיירה. בפרט שיטת התזמון FCFS אשר מבצעת משימות לפי סדר קבלתן ללא הבחנה בגודלן או במשך הריצה שלהן.

<u>שאלה 3</u>

כזכור ב $super\ computers$ עם תזמון EASY על המשתמש לספק הערכה לזמן חישוב הערכה פלה משקר ומספק הערכה כפולה job ה שלו. חוקרי מערכות הפעלה גילו כי אם המשתמש משקר ומספק הערכה כפולה לזמן זה אז מתקבלים ביצועים טובים יותר במשמעות של $wait\ time$.

נניח כי המשתמש העריך את הזמן במדויק ולאחר קביעת התזמון, נראת המערכת כך:

p2	p2	p2	p2			рЗ	р3	рЗ	р3	рЗ	р5	р5	р5	р6	р6
p1	p1	p1	p1	p1	p1	р3	р3	р3	р3	рЗ	р4	р4	р4	р4	

.p1, p2, p3, p4, p5, p6 כאשר סדר הגעת המשימות הוא

- backfilling ל backfilling א. חשבו את זמן ההמתנה הממוצע של המערכת
- זמן ההמתנה הממוצע מוגדר להיות w_i כאשר, N הוא מספר התהליכים ו w_i הוא זמן $\frac{1}{N}\sum_{i=1}^N w_i$ אוו ההמתנה של התהליך הi.

:נשים לב כי תחילה יתבצע backfilling ל

כאשר זמני ההמתנה הם $w_1=0, w_2=0, w_3=6, w_4=11, w_5=11, w_6=4$. לכן זמן ההמתנה המני הממוצע יהיה $\frac{(4+6+11+11)}{6}=5.333$

- ב. נניח עתה כי המשתמש משקר ומכפיל ב-2 את הזמן המוערך לביצוע כל job. ציירו מחדש את מצב המערכת החדש לפני תחילת הריצה.
 - : לפני תחילת הריצה תיראה המערכת כך

- ג. כעט בצעו סימולציה של מהלך החישוב, סמנו מתי מסתיים כל job בפועל.
 - ?backfilling האם ניתן לבצע.
 - מספר פעמים במהלך ריצת התהליכים. backfilling -
- 2. ציירו את מהלך הריצה בפועל שהתרחש במערכת וחשבו את זמן ההמתנה הממוצע החדש. האם התקבל שיפור בביצועים?
 - תיאור זמן הריצה בפועל:

זמני ההמתנה החדשים הם $w_1=0, w_2=0, w_3=10, w_4=4, w_5=6, w_6=8$. לכן זמן . $w_1=0, w_2=0, w_3=10, w_4=4, w_5=6, w_6=8$. ההמתנה הממוצע גדל ל $w_1=0, w_2=0, w_3=10, w_4=1, w_5=10, w_6=10$. לכן זמן ... לכן זמן כפי שניתן לראות, אכן התקבל שיפור בביצועים.

- 3. הסבירו את התופעה שהחוקרים ראו, הסבירו האם מתקיים שינוי מסוים במדיניות fairness נשמר.
- מקורה של התופעה שהחוקרים ראו היא בעובדה כי עם סיומו של job בזמן הממשי בו הוא רץ נעשה backfilling במידת האפשר, אלא שמאחר וזמן הריצה הממשי מסתיים במחצית מהזמן המשוערך, נותרים חורים גדולים יותר והמצב מאפשר למשימות קצרות (אשר הזמן המשוערך שלהן גדל באופן לא משמעותי) להתקדם על חשבון משימות ארוכות (אשר הזמן המשוערך שלהן גדל באופן משמעותי). כלומר, הכפלת זמן הריצה המשוערך של כל המשימות מאפשר יותר חופש בזמן ביצוע backfilling, ופוטנציאלית ניתן לשפר את זמן ההמתנה הממוצע. במידה והכפלת זמני הריצה גרמה לצמצום זמן ההמתנה הממוצע ניתן להסיק כי משימה קטנה שלא הייתה מקודמת במצב רגיל, התקדמה על חשבון משימה גדולה יותר, שבפועל נדחפה אחורה) ולכן fairness המערכת אינו נשמר.